

újságírók

Hogyan irányítják a politikusok,
a titkosszolgálatok
és a pénztöke Németország médiáját?

A Nyugat indriszkét bája

2015 augusztus 05. Flag

Szöveg méret

Mentés

-
-
-

- [0](#)

Még nincs értékelve

Mérték

Az ember már fel sem kapja a fejét, ha az unió 28 miniszterelnöke közül egyet nevez bugrisnak a német sajtó, éppen a miénket.

Megszokhattuk már, hogy a német sajtó évek óta kiemelt figyelmet szentel hazánknak, nem múlik el nap, hogy

valami rosszat vagy elképesztőt ne írjon rólunk, vagy miniszterelnökünk?!. Már belefásultunk a rémes és valótlan vélemények és állítások tömkelegébe, a rosszindulat ilyen mérték? áradásába.

Mindenesetre ha egy újságokat olvasó átlag német turistaként idejön, már magától fújhatja, hogy nálunk tobzódik a fasizmus, vagy legalábbis diktatúra van, a miniszterelnök lecserélte az alkotmányt, elfoglalta a teljes médiát, új választási törvényt merészelt alkotni, hajtóvadást indított a civil mozgalmak ellen, most épp vasfüggönyt épít, mindenki fél, mindenki retteg, stb. És derék turistánk órák alatt észlelné, érzékeny orrával mintegy kiszimatolná, hogy sehol nincs a fékek és ellensúlyok oly bájos és mindenütt tökéletesen működ? rendszere.

Egy szintén derék magyar, aki nem turista, erre azt mondaná, hogy nincs fasizmus és nincs diktatúra. Az Alaptörvényt a többi országhoz képest tizenöt-húsz év késéssel fogadtuk el, a média nincs elfoglalva, hisz például a Klubrádió megannyi jajveszékelés és brüsszeli krokodilkönny-hullatás ellenére is virágzik, a választási törvényt két évtized után korrigálták, a civil (és álcivil) szervezeteket senki sem bántja. És a kormány nem vasfüggönyt épít, hanem kényszermegoldásból egy kerítést a migráció megfékezésére. Legalább ennyit illene mondani a német turistának, ha már az újságoknak nem lehet.

És nincs megállás, itt egy újabb, több szempontból is gyöngyszem Thomas Schmid, a Die Welt egykori kiadójának tollából.

„Orbán Viktor évek óta az EU iskolaudvarának bugris tanulóját alakítja, aki nagy kedvvel toccsan bele páros lábbal a közösség minden elérhet? pocsolyájába, értsd: megállapodásába, majd amikor rendre utasítják, adja az ártatlant.”

Mondom, már belefásultunk az egészbe, az ember már fel sem kapja a fejét, ha az unió 28 miniszterelnöke közül egyet nevez bugrisnak a német sajtó, éppen a miénket.

De Thomas továbbmegy, szokatlan módon, lekicsinyl?en beszél a kelet-európai országokról. El?bb az unió újoncainak nevezi ?ket, akik sikeresen utasították el a Bizottság kvótajavaslatát, majd az új tagok - amelyek „majdnemhogy ortodox módon törnek lándzsát a keresztényi örökség mellett” - szemére veti, hogy a menekült-kérdésben elenyész? mértékben mutatnak részvétet és felebaráti szeretetet. Ismer?s dallam, a keresztény MSZP, a még keresztényebb DK, a keresztény PM és a felebaráti szeretetér?l híres Együtt is ezt dudolászta hetekig.

Schmid mester aztán örömmel és nagy kedvvel toccsan bele páros lábbal a történelem- és politikatudomány számára elérhet? pocsolójába és mindent megmagyaráz.

„Hiszen Kelet-Európát legalább egy fél évszázadon át megfosztották nemzeti identitásától, saját fejl?dési útjától. Majd 89-t?l ezek az államok bizonyos értelemben ismét rácsatlakoztak a 19. századból ered? nemzeti vitára, ami nyugaton éppen kitörl?dött a kollektív tudatból. Úgy néz ki, mintha ezek a társadalmak legalább még egy rövid id?re élvezni akarnák a nemzeti összetartozás számukra oly fontos vívmányát.”

Miel?tt ez a szakszer? vélemény tonnás súlyával ránehezedne elménkre, tudnunk kell, hogy auktorunk is majdnem a megfosztottak, majd a kés?bb rácsatlakozók népes és bús táborába tartozott. Ezen orvos szülei segítettek, akik 1952-ben Lipcse mell?l a hétéves Thomasszal West-Berlinbe mentek, majd Nyugat-Németországba menekültek a ver?fényes DDR-b?l.

Ez a „fél évszázadon át megfosztották” sommás kitétel rövidségében is cinikus. Mert tévedés, nem a nemzeti öntudatunktól fosztottak meg - attól nem tudtak, sok-sok millióan meg?rizték szívükben magyarságukat és hazaszeretetüket a legnehezebb id?kben is -, hanem mindent?l. A szabadságtól, a demokráciától, az utazástól, a vállalkozástól, a szerény gyarapodástól, mindazoktól, melyekben a nyugati határ túloldalán él?k részesülhettek. Az én korosztályom már jócskán élt a kádári-aczéli id?kben. Szüleinknek az elfojtott 56 maradt, el?tte Rákosival és Ger?ékkel. Ennyit a fél évszázados megfosztásról, mint félmondatos apróságról.

És mi az a rácsatlakozás, új történelmi terminus technicus? Mire csatlakoztunk rá, ahova ezer éve tartozunk? És mi törl?dött ki Nyugaton a kollektív tudatból? Van persze szándék erre, de azért még a franciák, ha kell, akkor franciák, az írek írek, az olaszok nagyon olaszok és a skótok is skótok. Kollektíve.

És mit akarunk mi még élvezni, ráadásul rövid id?re? Miféle vívmányt?

Majd elfelejtettem, hogy Thomas Schmid fiatalon egy radikális széls?baloldali szervezetet alapított Revolutionärer Kampf (RK) néven. Társalapítók Daniel Cohn-Brendit, Joscka Fischer és Matthias Beltz.

Szép kis vircsaft - mondja erre a nem bugris magyar.

(szék) - gondola.hu

Tisztelt olvasók! Legyenek olyan kedvesek és támogassák "lájkkukkal" a **Flag Polgári Magazin** facebook oldalát, a következ? címen: <https://www.facebook.com/flagmagazin>

- Minden "lájk számít, segíti a magazin m?ködését!

Köszönettel és barátsággal!

www.flagmagazin.hu

Tisztelt olvasók!

Legyenek olyan kedvesek és támogassák "lájkkukkal" a **Flag Polgári Magazin** Twitter oldalát a következ? címen: <https://twitter.com/syracuse73>. illetve a Facebook oldalát pedig az alábbi címen:

<https://www.facebook.com/flagmagazin>

- Minden "lájk számít, segíti a magazin m?ködését!

Köszönettel és barátsággal!

www.flagmagazin.hu

DR. DRÁBIK JÁNOS
100 ÉVVEL TRIANON UTÁN
DVD

A trianoni gyalázaatról tabumentesen

„Egy film amelyet minden
magyarnak látnia kell”

Ajánló